

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. I. An Judex secularis cognoscere, ac terminare possit causas
Ecclesiasticas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

in ea; & habilitate ad novum officium obtinendum; imò & jurè optandi aliud (quorum primum habetur in c. *Pastoralis* 53. q. *verum de Appellat.* alterum c. *Pastoralis* 7. de *Cleric. excommunic.* tertium ex eod.) non tamen propterea amittit beneficium prius obtentum; nisi ab officio sit suspensus in perpetuum; quod non fuit in praesenti casu.

ARTICULUS IV.

De causis, quæ in iudicium veniunt.

65. **C**um in omni iudicio præter partes necessariæ sit Judex; non autem Judex quilibet de qualibet causa judicandi autoritatem habeat: quæstio est de quibus causis Judex secularis, vel Ecclesiasticus, cognitionem assumere, ac exercere iudicaturam jure valeat? Et quamvis P. Thomas Sanchez l. 6. consil. moral. c. 3. dub. 8. causam *judicialem* (per quam intelligit materiam, & originem alicujus negotii, nondum patefactam discussione, & examine) recte dicat, esse duplicum, *Ecclesiasticam* (qua ad Judicem Ecclesiasticum pertinet, vel quia crimen est Ecclesiasticum, vel persona est Ecclesiastica) & alteram *seculararem*, quæ scilicet ad Judicem seculararem pertinet: adhuc tamen inexplicatum manet, & valde controversum, quæ sit materia, & negotiorum origo pertinens ad hunc, vel illum Judicem & tribunalibus Laicorum plerumque prætendentibus omnem questionem de temporalibus, sive sit secularium, sive Ecclesiasticarum personarum, pertinere ad suum forum. Ut igitur id amplius exponamus sit.

§. I.

An Judex secularis cognoscere, ac terminare possit causas Ecclesiasticas?

66. **S**upponendum interim, juxta Pirhing. h.t. sect. 2. q. 1. quod, loquendo generaliter, negotia, & causæ Ecclesiastice dicantur, quæcumque ad Ecclesiastas, & personas Ecclesiasticas spectant: & harum causarum aliae sint merè, ac propriè spirituales, quæ propriè spectant ad spirituale regimen Prælatorum Ecclesiæ, ut sunt causæ beneficiariae, decimales, matrimo-

niales; & universim omnes illæ, quæ vel ad Dei cultum, vel ad spiritualem animarum salutem, & à peccatis curationem spectant: aliae sint temporales, ut quæ sunt de Ecclesiasticorum dominio, contractibus, testamentis, ac similibus, & rursus aliae civiles; aliae criminales. Abb. in c. 2. h.t. n. 2. not. 3. & alii Canonicæ communiter, Gonzalez autem in c. 2. h.t. n. 3. distinguunt causas, & negotia Ecclesiastica in merè Ecclesiastica; in Ecclesiastica, & mixta. Causas verò merè Ecclesiasticas, seu spirituales, vocat causas sacramentorum; Ecclesiasticas, quæ tam jure canonico, quam Imperatorum sanctionibus iudicio Ecclesia sunt reservata, ut causæ Ecclesiastarum, vel personarum Ecclesiasticarum, cap. quoniam de immunitate Eccles. l. 6. Trident. sess. 24. de reformat. c. 20. & sess. 25. c. 3. mixtas, quæ licet naturâ suâ sit temporalia, eorum tamen cognitione ad utramque spectat jurisdictionem, tam seculariem, quam Ecclesiasticam contra Laicos; unde præventioni in eis locus est, ut plura adducentes de his causis tradunt Martha de iuridict. 2. p. c. 1. Bobadilla lib. 2. polit. c. 17. Salas de legibus tract. 14. q. 96. disput. 9. sect. 5. Sanchez de matrim. l. 3. disput. 54.

Supponendum 2. causas, & negotia Eccl. cles. paucis rectè posse dici ea, quæ gaudent immunitate, ac exemptione à foro Laicorum. Nam hoc ipso, quod favore Religionis, & Ecclesiarum, aliquid exemptum sit à foro seculari, necesse est, quod pertineat ad forum Ecclesiasticum per dicta sup. Quia vero ex his quædam exempta sunt ex naturarei, ut causæ sacramentorum; quædam jure divino positivo, quædam solum humano, ut diximus l. 1. t. 2. de constitut. ideo non omnia eā vi censemur inter merè Ecclesiastica. Advertendum autem immunitatem Ecclesiasticam aliam esse personarum; aliam esse rerum; aliam locorum; aliam causarum; & quamlibet harum immunitatum tractati in hoc volumine decretalium. Nam de immunitate personarum agitur in c. Cleric.; h.t. de immunitate rerum, & locorum c. non minus & c. magnopere, de immunitate Eccles. de immunitate causarum, in c. Decernimus 2. h.t. suppon. 3. in dicto c. Decernimus, generaliter statui, ne Laici Ecclesiastica negotia terminare præsumant Tex-

Textus sic habet: *Decernimus autem, ut laici Ecclesiastica terminare negotia non presumant; & Episcopi, Abbates, Archidiaconi, & alii Ecclesiarum Prælati, de negotiis Ecclesiasticis, vel de aliis, quæ spiritualia esse noscuntur, aliquorum laicorum judicio, non disponant; nec propter eorum prohibitionem Ecclesiasticam dimittant iustitiam exercere.*

68.

Ex hoc textu sequitur 1. causas rerum locorum, & personarum Ecclesiasticarum exemptas non posse cognosci, seu terminari a Judice Laico, seu seculari. Si enim est exempta, est eo ipso Ecclesiastica; sed causas Ecclesiasticas terminare non potest Judex laicus; ergo dixi terminare. Nam, ut recte notat Gonzalez in cit. c. *Decernimus*, n. 3. textus in vera lectura habet terminare, non judicare, ut ponit Raymundus. Nam tractare negotium, fieri potest vel ministerialiter, vel jurisdictionaliter. Tractare ministerialiter negotia Ecclesiastica possunt Laici, vel tanquam Procuratores, ut c. 1. de pactis in 6; vel ut Notarii teste Fermosino hic q. 12. vel tanquam assessores, aut consultores, ut notat Diana p. 4. tr. 4. resolut. 38. vel tanquam delegati a Papa, sed non inferiore; gloss. in cit. c. 2. V. presumant: non autem jurisdictionaliter, per clarum textum in dict. c. *Decernimus*.

69.

Dices textum in c. *Decernimus* procedere de causis merè Ecclesiasticis, seu spiritualibus; non autem aliis propter rationes in contrarium, quas referemus a n. 96. & consuetudinem, & praxim hoc aeo contraria, præsertim in causis civilibus, & concernentibus temporalitatem bonorum, quæ possidentur etiam ab Ecclesiasticis; & in his contra exemptionem juris, solum humani, dudum esse præscriptum a Tribunaliib. Laicorum. Resp. nego anteced. Nam non tantum res merè spirituales, sed etiam ipsæ Ecclesiæ, personæ Ecclesiasticæ, & quæcunque bona ad eas pertinentia excepta sunt ab omni Laicorum jurisdictione, jure non tantum Ecclesiastico, & civili, sed etiam probabilius divino; saltem tradito, & per Ecclesiam explicato, ut fuse tradidimus l. 1. a. 10. q. 7. præsertim §. 8. ubi etiam resolvimus ea, quæ in contrarium afferuntur.

70.

Sequitur 2. Episcopos, Abbates, Archidiaconos, aliosque Prælatos Ecclesiasticos

(quo nomine propriè veniunt, qui jurisdictionem ordinariam habent, juxta gloss. fin. in c. *Decernimus*, & Abbas ibid. n. 16.) non debere de negotiis Ecclesiasticis, præsertim spiritualibus disponere secundum judicium Laicorum; nec intermittere exercitium Ecclesiastice jurisdictionis per eorundem prohibitionem, vel oppositionem, ut definitur in cit. c. 2. supr. n. 67. Per hoc tamen non negatur, quod laici possint tractare negotia, & causas temporales Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum ministerialiter, ut diximus n. 68. quin illis super ipsos Clericos præminentia, gubernatio, vel potestas conferatur; ita Sylvester V. *Laicus* q. 1. Abbas in c. 10. h. t. n. 10.

Sequitur 3. quod Judex Laicus auctoritate propriâ, & tanquam Judex Ordinarius, non possit cognoscere causas judiciales Clericorum merè civiles, quando illæ cause versantur inter Clericos, vel contra Clericos, aut Ecclesiæ c. 2. hic: potest tamen id ex commissione, seu delegatione Episcopi, vel alterius Prælati Ecclesiastici; quia Judex delegatus non utitur suâ, sed auctoritate delegantis L. 1. §. 1. ff. de officio ejus, cui mand. est jurisdiction. quod tamen non procedit de Universitate causarum; hæc enim ei delegari non potest; cum æquipatetur ordinaria: Felinus in c. 2. cit. n. 1. Excipe tamen causas feudales. Nam has cognoſcat dominus directus, esto Clericus sit ejus Vasallus, & ille Laicus, c. ceterum. De Judiciis. Excipe 2. nisi bona quæ habent, cum eo onere transiverint ad Clericos, vel Ecclesiæ, ut maneat sub eodem foto, sub quo prius erant. Molin. tr. 5. d. 6. n. 6. Gail. l. 1. observ. 30. n. 1. Layman in c. 5. de Judic. a n. 2. Excipe 3. nisi principaliter agatur contra Laicum in causa evictionis rei emptæ a Clerico, cuius hic esse debet defensor necessarius, tanquam venditor. L. Venditor 49. ff. de Judic. cum gloss. V. Judicis. Excipe 4. nisi Clericus alieno nomine conveniat ratione officii. v. g. Tutoris &c. Pirhing. de foro compet. n. 91. q. Præterea. Excipe 5. nisi Clericus Laicum conveniat coram Judice seculari, & reconveniatur in causa civili cotam eodem Gail. cit. observ. 37. n. 6. Sed an huic exceptioni locus sit? Dicemus infra tit. 4. de mutuis petition.